

SZERKESZTŐI IRODA:

Létezőt 21. szám. (Postapénzt) hová a lap szellemi részét illető közlemények címzetté.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva

16 fr. Negyedévre 4 fr. Egy évre 16 fr. Egy hónapra 1 fr. 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Legyen minden nap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat követő napokon.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvár, Belkőzpénzt 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Délyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántartási cikkek

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Podoba ur.

Ez az ur állítólag segédlelkész a görög katolikusok kolozsvári paróciáján.

Külsőleg jól látszik és kemény köntös embernek néz ki. Szép időben cizellert hord és reverendát. Eszébe esik alkalommal pörge kalapot és német-burkot visel, s csak ritkán jár gyalog; leggyakrabban akkor, midőn a Tribunal híveszi a postáról.

Hogy mit művel egész nap, arról a krónikák nem emlékeznek meg. Látszólag csak akkor vesz hirt a világ, mikor a tiszteletes ur hírlapi uton nyilatkozik.

Ritkán teszi ugyan ezt is, de akkor aztán úgy elszója magát, mint egy elvágott agy leány, mikor ifjúkori élményeit regéli el saját magának.

A tiszteletes ur legújabb hős cselekedete le van nyomtatva a „Kolozsvári” keddi számában.

Nekünk úgy tetszik, hogy a tiszteletes ur most sem állott sikra a magyar dolgában, hanem tiszteletes Tulliu Rosiesku kollegáját vette védő szárnyai alá, s ennek a bornírt fellépését kívánt morális elégtételt szerezni a nemzeti becsületnek.

Hogy mindenki megérthesse ezt a dolgot, elmondjuk az esetet.

Tulliu Rosiesku ur, a ki mint állítólag a görög keletiek kolozsvári paróciájában az apja örökébe telepedett, minden segédlelkész, miként Podoba ur a annak vallja magát.

Ez az előnevezett tiszteletes valamelyik napon románnyelvű beadványt nyújtott be a kolozsvár városi tanácsához, ahol az ígató igen helyesen megjegyezte, hogy azt az iratot magyar nyelven szövegeire is beadhatta volna.

E megjegyzés kihozta sodrából a tiszteletes, s azt kiáltotta oda az ígatóknak: majd megtanulnak még magyarul is románul!

Erre a „Kolozsvár” érdeme szerint meglegkeztette Tulliu Rosieskut, a tiszteletes.

A dolgot, minden kauzális nexus el fogadható indok nélkül magáévá téve Podoba tiszteletes és egy henczege, de a mellett a gyermekességig gyűlölt nyilatkozatban azt vitatja, hogy a görög katolikus egyházi hatóságoknak joguk van a közigazgatási, vagy bármely más állami hatóságoktól román nyelven levelezni.

Erre a nyilatkozatra a „Kolozsvár” megtette a maga észrevételeit. Ez-

zel a dolog úgy látszik bevégezettett közöttük. De csak is köztük, mert hát nekünk is van szavunk Podoba tiszteleteshez. Ő is hivatlanul ütötte bele az orrát abba a dologba, melyet Tulliu Rosiesku tiszteletes hozott felszínre, s ez által okot adott nekünk arra, hogy mi is foglalkozzunk vele, mert hát nekünk is kötelességünk öröközni az állameszme sértetlenségére, s kötelességünk kiábrándítani a Podoba és Rosiesku féle tiszteletes urakat hőbortos szenvedéseikből.

Hát nézze csak tiszteletes ur: ön azt mondja, hogy eljön az idő, mikor ebben az országban oláh fog dirigálni a magyar, legyünk tehát kiéleltesek, elnézők és nagylelkűek, hogy az esetben ha fordul a világ sorja — ők is ezt cselekedhessék velünk szemben.

Biz ez csinos beszéd kedves tiszteletes ur.

Hát igaz: forgandó a világ. De hát ne tessék mindjárt azt hinni, hogy, a mint ez államban a jog és igazság rendje megfordul, hát a gondviselés örök bölcsessége rögtön az oláhot rugtatja a domináns szerepre. Mert hiába el tiszteletessége: sokkal természetesebb az a feltevés, hogy egy világrend fordulata még lejjebb szállítja az alárendelt fajokat — köztük az oláh — becsét és politikai jelentőségét, mint a hogy az a látszat valaha valósággá válhatnék, hogy e földön, hol ma a magyar teljes joggal uralkodik, egy fordulat esetén az oláhnak engedje át a dirigens szerepet.

Ne tessék tehát a mi sorsunk felett aggódni tisztelendőségnek.

Ha veszélyt tartalmaz egy ilyen fordulat, az a veszély első sorban önöket fenyegetheti. Nyugodjék meg ezen.

Tessék tovább nyugodtan és tárgyilagosan vizsgálni az eseményeket, melyek a forradalom lezajlása óta előfordultak. Azt hiszem tiszteletesség sem tagadja el, hogy ha a forradalom után — tesszem fel — muszka uralom következett volna be Magyarországon, megmaradtak volna-e az oláhok annyi előjogok és kivételek privilegiumoknak birtokában, mint a hogy a magyar hártalan nagylelkűsége és közmondásos türelmessége biztosította az önök részére a faji, felekezeti és nemzeti jogok olyan teljességét, a mely mint az eredmény igazolja egyre terjedőbb kikapósságokra bátorította és bátorítja még ma is az elégtelentek táborát?

Hát azt hiszi tisztelendőség, hogy egy esetleges muszka-uralom megtúrta volna, hogy az ő állami akarata ily-

hosszu évtizedeken át rendszeresen kigunyoltassék a fennhatósága alatt élő népelemek által?

Bizony a kancsukakormányzás rövid idő alatt alaposan lejártatta volna az önök szereplését, s azok a vitatott jogok és közszabadsági érdekek, melyeket önök a magyar állami akarat által olyan nagyon veszélyeztetve képzelnek — ma végkép el lennének törölve a föld színéről.

Aztán abban sincs ám igaz tiszteletlenségnek, hogy oláh egyházi hatóságok az állami vagy községi hatóságokkal való érintkezés közben feljogosítva lennének az oláh nyelv használatára. Mert tessék csak elolvasni az 1868 évi 44-ik törvényezikket egész tartalmában, az megmondja, még pedig elég világosan, hogy a hatóságokkal való érintkezésben az állam hivatalos nyelve tehát a magyar használandó. Az ügykezelés nyelve lehet ugyan oláh egyházi hatóságok között az oláh, de az állami vagy községi szervezetekben ez érintkezés csak a hivatalos nyelven történhetik.

Ezért tehát ne tessék félremagyarázni a törvényeket, ne tessék különösen hamis értelmezést adni a világs törvénytételeknek, mert tisztelendőség nem bír jussal a törvény magyarázatra, s különösképen nem jogosult ilyen törvény magyarázatokkal elbolondítani nemzeteibeleit, a kiknek érdekeit nagyon rosszul szolgálja, ha bolond dolgokat papi bölcsességének rongyaiba öltöztetve ruház fel az elhíhetőség jellegével.

Hagyjon békét tisztelendőség ennek a dolognak. Győződjék meg a felől, hogy ahhoz úgy nem ért, mint a hajdu a harangtőszhez. Önt az iskolában nem arra oktatta a praeczeptora, hogy népet bolondítsa, hanem ellenkezőleg, hogy jóra oktassa és erkölcsös életre szoktassa istenfélő hivat.

Maradjon meg tehát papi hivatásának megszabott körében és ne politizáljon és ne ügyetlenkedjék gyermek módra olyan dolgokban, a melyek kívül esnek ismeretkörén.

Ön az ilyféle okvetetlenkedésekkel csak gyűlöletet szít és megvesztegeti annak a népnek a hiszékenységet, a melyet erkölcsi és vallási életének megjavítása céljából bizott gondolai alá az egyházközség.

Ha vannak sérelmei az ön népének a magyar állami és társadalmi, törvények rendelkezéseiben, hát bizz az azok orvoslását az arra hivatott tényezőkre és ne tegye ki magát annak az

esetőségnek, hogy papi állásának tekintélye ilyenmódi politikai vitákban alaposan megrontassék.

Az a küzdelem, melyet önök a magyar állameszme ellen folytatnak, amugy is minden ésszerűséget nélkülöz, de meg igen könnyen arra indíthatja a hatalmat, hogy olyan engedményeket, melyeket nagylelkűen és önként tett, megvonja attól az elemtől, a mely ily jótéteményeket csak a hálálanság hamis pénzével tud megszolgáltatni.

Térjen észre tisztelendőség a míg nem késő, s maradjon meg az oláh mellett. Ottapolhat a maga nyelvén, de ne elégedjék politikai dolgokba és ne ragadtassa magát törvény magyarázatokra, mert ez minden egyébre alkalmas csak arra nem, hogy öregbítse azt a tiszteletet, mellyel népének az ön papi állásával szemben viselkednie kell.

Ha pedig ily szereplésre szük a reverenda, hát adja vissza a honnan kapta, s akkor szabad féket ereszthet politikai bölcsességének, s mi is kevesebb tartózkodással porozhatjuk ki a kabátját, mint a hogy ezt a reverendájával tehetjük.

—n.

Politikai hír.

A gasteini találkozás. Mint most már végleg el van határozva, Ferenc József király e hó 6-án már a déli órákba Gasteinba érkezik s a Vilmos császárnál délután 4 órakor rendezendő ebédnél részt fog venni. A találkozás ezáltal kizárólag családi jellegű lesz, minthogy a katonai egyenruhák teljesen ki vannak zárva. Királyunk Bajorországból, hol rendszeren polgári ruhában jár, kíséretével együtt polgári öltözetben jön Gasteinba s ennél fogva Vilmos császár és kísérete is kényelmes civilruhában fognak megjelenni. A gasteiniak annál feszültebb várakozással néznek e találkozás elé, mivel senki sem emlékszik arra, hogy királyunkat civilruhában látta volna.

Külföldi rovat.

Bolgár trónválság.

A „Nowoje Wremja” ezeket írja: Koburg herceg Bulgáriába csakis mint egy uzurpátor mehet és Oroszország ép oly kevéssé fogja elismerni, mint a regenseket. Soha sem számíthat arra, hogy Oroszország hozzájárul megválasztásához, holott e nélkül nincs annak törvényes jellege. Valószínű, hogy a hatalmak ekkor teljesítik kötelességüket, ha pedig ezt nem tennék, Oroszország a ber-

lini szerződés által rá rótt kötelezettség alól magát felmentettnek tekintené. Koburg herceg Bulgáriába érkezése annak jele volna, hogy a bolgár kérdés egészen új fordulatot nyert.

Koburg herceg a „Wiener Tagblatt” híre szerint, mely állítólag jó forrásból származik, szerdán elutazik Bulgáriába s már csütörtökön leteszi Tirnovában a fejedelmi esküt a bolgár alkotmányra. Nacsovió miniszter, ki vasárnap ért Bécsbe, előadta a hercegnek, hogy a bolgárok várják, jöjjön minél előbb. Ferdinánd herceg elhatározta, hogy követi a nép szavát s azonnal utazik. Az előkészületek sűrűsen megtették. A herceg társaságában utaznak Fleischmann udvari tanácsos, Dobner százados és Laaba őrnagy. Fleischmann titkára, Dobner százados pedig megváltván a honvédség kötelekétől, szárnységgé neveztetik ki.

Olaszország gyász.

Rómából jelentik aug. 2-ról: A miniszterek szerdán Páviába és Stradellába utaznak, hol Depretis temetésén részt vesznek és azután valószínűleg Monzába mennek, hogy a királlyal értekezzenek.

A Riforma szerint sem a kül-, sem a belügyi politika Depretis elhunytát követően változást szenvedni nem fog. Összettel tapasztaljuk — mond a nevezett lap — hogy ez iránt sem itt az országban, sem pedig a külföldön senki sem kételkedik, eltekintvén természetesen a rendes kivételektől, melyek a tudatlanságnak és rosszakaratnak tulajdonítandók és számba nem vehetők. Valamennyi állam tudja, hogy Olaszország politikája kiválóan békés.

Az érem körirata.

Ezen becses lapok 160 ik száma „A közigazgatás lovagjai” és 166 ik száma „Magyarázatok” cím alatt szives volt részletesen leírni a Szeremley Cs. Lajos kir. tanácsos tanfelügyelő, Künle József kir. tanácsos, ügyvéd és Háromszék vármegye közigazgatási bizottsága között támadt vitakérdést.

Itt S-pai-Szentgyörgyön, a specialitások ezen classicus havájában előállott egy numismata, ki azon leírásokban egy olyan érmet fedezett föl, melynek tudományos értékéből szükségesnek tartotta a másik felét is megismertetni.

Ilyen formán előtűnik fekszik egy nagyon beszédes éremnek mind a két lapja: Az egyik szerint Künle József új nemes és kir. tanácsos császári jogforrásokból merített magyar alkotmányos érzálettel támogatja Szeremley Cs. Lajos kir. tan. tanfelügyelőt képviselő jelöltségi minőségben viselt dolgaiért, jelesen a választóíhoz intézett két rendbeli nyilvántartásban foglalt amaz állításaiért, hogy ő a Háromszék vármegye állapotaiban egy festett koporsót lát, mely a vármegye nyakára nőtt családi uralom machinationnak nyomása alatt elfordult világot teremtett s odáig hatalmasodott, hogy proscriptoralis rendszer uralkodik stb. stb.

Künle József Szeremleyt ezen vádalkban foglalt bűneiért a közigazgatási bizott-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCAJA.

1887. augusztus 3.

Ütközben.

IV.

Az ütközés az élet Velencében. Trieszt. Miramare. A belkőzpénzt barlang. A krajnai vidék. Pragerhof)

A tudatot, hogy Olaszországban vannak, semmi sem tartja ébrebben, mint a nagy meleg. Bűdökerekben olvassuk, költők megéneklik az itten uralkodó nagy hőst, de az erről valóságban csak akkor győződhet meg, ha idejövünk. Már Fiumében természet észlelünk a nagyobb meleghez, minthogy az itteni éghajlat egészen eltér Capri és Capella lejtőinek éghajlatától. Valencében azonban már határozottan izgat a nagy hőség, melynek ellensúlyozására ugyancsak igénybe kell venni a „Lido” tengeri fürdőt.

A városban különben nagy az élénkég. Az utcáknak nevezett szűk sikátorokba is mindig nagy jóvőst-menést lehet látni és nem egy helyütt szokatlan lármás jeleneteknek vagyunk szemtanúi, nemcsak akkor, midőn barsány hangon kiabálók liómozgás árának zavaros folyadék alakjában, hanem főleg akkor is, midőn nagy csőfűt támadt, mert a „kis lutri” húzását tekintik köz.

A társadalmi életet illetőleg azt találjuk, hogy az „ugyanevezett középmező” nem igen mutatkozik, mert vagy gondtalanul gondolkodó előkelőknek látunk, vagy pedig munkás alsóbbrendűeket, kik jobbadán mulgatok teljesítésével szedik meg családjuk számára a mindennapit. Azonban az alsóbbrendűek között igen sok „biztos” kezemmel látunk jobbra-balra ácsor-

ro, ni, kik alkalomadtán ugyancsak megveszik esetleges szolgáltatásuk díját.

Áll ez kivált gondolásokra, kik minduntalan készek a szállítás díj teletti perlekedésre, még akkor is, ha azok, ki voltak előre alkalma; áll ez a minden utcasarkon rendelkezésünkre álló ciceronékre is.

Hát még mennyi mártírt iszmapucrozó, dilettans festő, krajczáros képmű, gondolaszolg, mozaikkészítő, citrom és narancs árú nyújthat alkalmat esetleges szolgáltatásuk díjért árúinak kínálgatásával a perpatvarra!

A kora fejlődésű nők általában szépeknek mondhatók és kivált a mesterségtelen öltözetet csak olasz nők emeli szépségét. Nem azt mondjuk ezzel, mintha nem tanúsítanának izlést a női öltözetekben, hanem azt, hogy itt nincsen oly túlságosan elharsapódva a divathajza. Mindenkinél elsősorban saját izlése és csak másodsorban az uralkodó divat az irányadó.

A nép fel s aláhullámzásában igen sok elegáns kinézésű papot látunk, de ezen nem is fogunk csodálkozni akkor, ha elővett Bűdökertükből azt olvassuk ki, hogy itt 99. katolikus templom van!

Kora-eggel semmi életképet nem lehet észlelni. Az üzleteket is csak 10 óra felé nyitják ki; kivételt e tekintetben csak a kávéházaknál találunk, hol is már korábban kezdik meg a nappali foglalkozás. A legnagyobb zűbongás este felé észlelhető. Sokan már ebédüketelve megkezdik a sétát, a legtöbben azonban bevárják az esti 9 óráig és ekkor sietnek a szépen kivilágított Márktér felé, hol is — úgy látjuk — ez időtájt gyakran szokta a katonazene mulattatni a közönséget.

Amig azonban a Márktéren ez történik, addig a mellékutakon és más tereken gondolatok éneke száll tova az esti légben, mely még akkor is cseng füleinkben, mi-

dőn a sok látnivalók megnézésében kifáradtan nyugalmra tűnünk hazafelé, honnan már kora reggel Trieszt felé indulunk hajóval és ide is érünk 7 órai utat megtéve.

E várost nemcsak természeti fekvés, de az észlelhető sajátságok tekintetében is leginkább Fiuméhez lehet hasonlítani, csak hogy természetesen úgy a tengeri forgalom és kereskedelem, mint a lakosság, jóval nagyobb száma Triesztnak adnak elsőbbséget. Nagy élénkség és lármás közlekedés van itt, de azért mégis szívesen időzünk e helyen, mert tisztaságot és rendet találunk mindenütt; még csak a bérkocsisokkal sem kell vesződni, kik mindig kékesnek állnak arra, hogy elvigyék az idegent az adriai tenger és a trieszt-monfalconei vasutvonalmán elterülő gyönyörű királyi kastély: Miramare felé.

A szerencsétlen véget ért Miksa osztrák főherceg terve szerint épült a kastély a 60-as évek elején oly művészi kivitelű és páratlanul izlással, hogy az első pillanatra is bámulatba ejti a szemlélőt. Ki nem tudja, a nagy műgondolattal tervezett parkból a szépekfevű helyek előtttűnő oszlopdokozók vagy pedig siessen megbámulni a kastélynak leírhatatlan szépségű berendezését.

Triesztől 4 órányira vonattal „Adelsberg” mezővárosba jutunk, azon helyre, honnan nem messzire fekszik az „adalsbergi barlang” egyike az e nemben ismert legszebb osepőkbarlangoknak.

Nagyszámu idegenség szűk, évenként felkeresni a természet e csodaszép helyét, melyet csak előleges bejelentés után mutogatnak meg a kíváncsiaknak, — ezeknek is o-ak úgy, ha egyidejűleg többen jelentkeznék. Most is gazdag északamerikai társaságot találunk itt, kik csak azért szakitották felbe gyors utazásukat, hogy e föld alatti helyiséget is megnézhessék. A barlangba

jutva villamos világítás mellett 4 kilométernyi uton haladunk végig, meg-megállva azon csoportokat előtt, melyekre a vezető figyelmeztet: „orgonának”, „oltárnak”, „gyémántnak”, „paradiesomnak”, „szigetnek” nevezvén el egyes, ezekhez hasonló osepők csoportokat. A nevezetesebb megálló helyeken görögűz fénye mellett gyönyörködünk a körülettűnő elterülő oszlatatos képződményekben. Majd a táncsterembe jutunk, hol minden pünköszt napján rendeznek táncvigalmat az itt lakók. Két órai kellemes barangolás után jutunk ki innen a „napvilág”.

Utunkat folytatva a szép Krajnai vidék kezd bennünket kísérni. Lankás hegyoldalból karcsú fedeli piros tornyok tűnnek elő. Jó karban tartott cserépfedélű házak között pedig hosszú nyárfák emelkednek. Egyik kis falu a másikat éri, köztük a kies fekvésű (Franzsdorf, Römerbad), mely mint fürdőhelyek ismeretesek. Majd a Száva mellett gyönyörű völgyből emelkedő kettős tornyú várat látunk, mely mellett a stíriai hercegségben fekvő Cilly város tűnik elő. Store, S. Georg és a többi mind-megannyi szépekfevű falvak és városok mellett elhaladva Pragerhof határszéli nagy vasut állomáshoz érünk, hanem aztán a déli vonattal visszaérkezünk kiindulási helyünkre.

Dr. Gopcsa László.

Diána fegyelme.

A „Dora” szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica.

XXXVIII.

(Folytatás.)

64

A leány egy szót sem válaszolt.

— Maga én rólam beszélt! folytatta

ság itélőszéke elé vonszolja. Szeremley nem ismeri el a közigazgatási bizottság illetékességét a kérdésben s az elnöklő főispántól védelmet kér a törvénytelen zaklatás ellen, de az elnök jogtudományát a támadó koponyájában tartja s a közigazgatási bizottság illetékességét megállapítja. Ilyenformán a közigazgatási bizottság Künne József indítványát érdemleges tanácskozás alá veszi, melynek folyamában Kelemen Lajos tiszti ügyész egy óra hosszan keresztül kapacitálja a közigazgatási bizottságot, hogy óvadjék hatáskörétől külön törvények által határozt idegen területekre kiterjesztési. Használó értelemben szólal föl Mikes kir. építészeti hivatalfőnök és Molnár József, Szeremleynek képviselői helyére bele bukott kollégája is, de azért a közigazgatási bizottság üléséről jegyzőkönyv keletkezik, mely szerint a közigazgatási bizottság Künne József indítványát egyhangúlag elfogadta.*

Szeremley távirati jelentéseket tesz az ellene fogantatott perre való eljárásról és Künne kollégáját lovasias elégtételadásra hívja föl az ellene tett indítványban foglalt személyes sértésekért. Künne reagál, hogy ő Szeremleyt magán becsületében távolról is sérteni kívánta volna. Az ügy becsületbíráskodás alá kerül s az a kérdés, hogy Szeremley javára dönti el. Ezen alapon Szeremley ismét provokálja Künne, de annak segédei az elégtétel adást megtagadják, sőt konstatálják, hogy Szentkatolnai Künne József kir. tanácsos és Nagysága egy comme il faut férfi.

Az itt dióhéjba szorított történetet ezen becses lapok hivatalos közleményei teljes részletességgel írják le.

A mi numismatikán azonban nem találja ezt a történetet eléggé bevégzettnek. Ugy tetszik neki, hogy a cselekmény keretéből hiányzik valami. Kutatja ezt a valamit s e közben megfordítja az érmet, és annak hyergolipbái körül azt olvassa ki,

hogy Szeremley tulajdonképen soha sem volt a kovásznai kerület képviselője. Hanem mivel szeretett volna az lenni és egy felelőbb tetszélű hiru frater, hat elhitette magával a lehetetlenséget, képzelt népszerűségének színvakságában ala Don Quijotte neki rontott a kerületnek és derűre-borura elkezdett okvetlenkedni. Az intéző körök, noha tisztán látták ennek a neveléses törekvésnek a céltalanságát, mégis teljes jóakarattal viselkedtek irányában, nem hogy akadályokat kívántak volna gördíteni elébe, sőt hagyták szabadon cselekedni abban a föltételeben, mindegyre, hogy ekközben vállalkozásának kivihetlenségét saját maga belátja, s oktalankodásaival fölhalja.

De mint a ki vesztet érzi, elvesztette a tisztálatását s mivel az Ellenzék árnyékában a nap sem süthetett rá, mindig kergette a déliábot, és mert nem érthette el, úgy neki mérgesedett, hogy Háromszék vármegyét, ezt a fedhetetlen jó hírnévű országosan tisztelt törvényhatóságot nem átalotta fektelen dühének tájtéko hábjával bepiszkítani.

Annai viszontagság után rengeteg önfeláldozással híven megörzött pártját szennykes kezével tépettük egy érdemes szűnek minő otrombaság! Hogy ne lázítana föl ez a vétet minden jobb érzésű kebelnek, kivált ha egy kir. tanfelügyelő teszi? Nem is találkozik e széles Székelyországban kocsiny sem nagy, kinek jobb érzelmei föl nem lázadtak ezen büdös merényletre, és versenyez kelt boldog meg boldoglatlan, hogy est az undorítóan vakmerő férget eltiporja. Mintán azonban az ősi virtussal nem egyezik 125. ezer vitéznek rárohanni, egyetlen

* A jegyzőkönyv nem található a vármegyénél. Midőn a jegyzőkönyv kérésre, írásban adta a jegyző azt a hivatalos választ, hogy jegyzőkönyv nincs, mert felküldött a miniszterhez. Szerk.

árva jöttmentre, kérdés támadt, hogy kicsodának engedtesse át a háladosat alkalom, hogy ezt a ronda madarat bessegesse ki Háromszék vármegye szűzfészkéből? kinek másnak, mint Künne József kir. tanácsosnak, mint a ki egyenes ivadéka azon Cseh vitéznek, a ki Mátyás király idejében lóhátas magyar lovakkal lapdázott. Ki ne ismerné ezt a rettenetes vitézt, a kinek a jó öreg Illosvay szerint a lóva akkora volt, hogy egy horkantása megindította a szél-malmokat, négy lábának patkóiból pedig meglehetett volna vasalni akármelyik tömlőcajtót, s midőn fényes páncéljában a gazda ránehezedett, ez a nagy masina állat mégis úgy nyöszörgött, mint egy beteg elefánt? Hős Holbárnak ez a méltó ivadéka elég ha a kis ujját meglegyinti, és Szeremley úgy elvesz, mint ha soha sem is lett volna.

A rozsdátozott ősi fegyvertárból előkerült tehát a szükséges szerelvények s a legalkalmasabb kelevész kiválasztatván, ezzel Künne Szeremleynek úgy a fejéhez sunyított, hogy ha Pótsa főispán saját életének közokoztatásával védelmez nem kél, örök sötétbe vált volna felette az Ellenzék árnyéka. Így azonban nagyobb baja nem esett még eddig, mint hogy a hivatalos vármegye megett — nem köszön neki.

Hanem hátra van még a fekete leves. Künnele némes indítványa a főispán még nemesebb kísérőlevelével a közoktatási miniszter asztalán fekszik.

Hét követ abban fut-fárad, hét hirlap abban izad, hogy a minisztert meggyőzzék azokról a nem kevésbé sértő mellékkörülmenyekről, melyeket az irásokba beszerítani nem lehetett. Az ilyen módon praeparált miniszter aztán bizonyosan olyan fényes elégtételt fog adni Háromszék vármegye sértett önértetének, a melyet a legengedelmebb vármegye megérdemel és megkövetel. Szeremleyt már csak a jó példadás érdekében is ambár megérdemelne, hogy dogradálják, bizonyosan áthelyezi büntetésből a legsanyarubb állomásra a mi e téren létezik. Ez már annyira bizonyos, hogy hozzá semmi kétség sem fér, minél fogva praesumptiv utódja már ki is lett néve.

Künne, a ki jól átgondolt, megezőfolhatatlan érvekkel indokolt és épen olyan bátor mint önzetlen indítványával mindezeket eszközölte, csak szaporította azon megszállhatatlan érdemeit, melyek neki Háromszék vármegyében nagy vagyont, nemességet, kir. tanácsosi kitüntetést és a közéletben nélkülözhetetlen tekintélyt termettek.

Kissé terjedelmesei s talán zavarosan kivonatolam numismatikán jeles tanulmányát. Szolgáljon melegségemül az, hogy erősen nehez nagy táli léből kihálaszni két szem lenesét. Nekem is sok habarcsot kellett lemeritenem addig, míg ráakadtam arra a két magra, hogy Szeremley az Ellenzék árnyékában van és volt, s hogy ha azért a tőbenjáró büntet a fennebbiek nem találának fogni rajta, akkor az öreg ágyuval megezőjal a kir. ügyész, s a maros-vásárhelyi esküdtsek majd eligazítja a dologat.

Nagy felelősség terheli azt a molnárt, a kinek először szemére lobbantották, hogy hiba van a lisztesszék körül, mert ha ez nem talál féktelen haragra fortynni, akkor nem vált volna általános pszichológiai igazsággá az az állítás, hogy a ki haragszik, annak nincs igaza.

Lássuk! mit mond e részben az érem körirata?

Ex consilio indítványával Künne magával rántván Háromszék vármegye közigazgatási bizottságát, ez mostan a lehető legelősebb ellentétbe jött Szeremley tanfelügyelővel. Számadós viszonyba bonyolódott, de ez olyan természetű, hogy egymás

között sehogy sem tisztázhatják. Mindketten várják, hogy mit mond a dologhoz a korcsmáros? ha haza jön.

Ezt az időt mind a két félnek be kell várni. Az egyik teljesen nyugodt, de a másik haragszik. Azt hiszi, hogy ha ő is megharagszik, és ezen haragjának olyan pregnans kifejezéseket ad, melyekből az engesztelhetetlenség kéri, ezzel a korcsmárosra úgy rá ijeszti, hogy az egyedül egy-magában álló másik félnek ha volna sem adhatná meg az igazat. Ugyanezért indítványoz, határoz, fölír, gyűlésezik, jegyzőkönyvel, informál, capacitál és kiabál, s hogy ez a kiabálás annál intenzívebb legyen, nagy erőfeszítéseket fejt ki abban az irányban, nehogy a ligából vagy egy tag desztáljon. A kétesek ebből az érdekből részint megijesztenek, mások megkecsesgetnek vagy p-dig az összetartás szép és üdvös voltának nevében megkértenek, hogy ne rontsák meg az egységet.

Ez a harag, ez a minden tisztességes mértéket meghaladó hajszakedv aztán természetesen a átragadt Szeremleyre is. Koránt sem! Met hát hogy a molnáros hasonlatnál ma adjak, ugyan bizony ki látott még csak álmában is olyan molnárt, a ki haragudott volna azokra, kik az ő malmára hajtják a vizet? Mi az Isten csodájával bizonyítható be a könnyebben ugyanis azt, hogy a Háromszék nyakára nőtt családi uralom comploitirozásra fajult, ha nem a val a gyűlésezzel, melyet a némes közigazgatási július 28-án Elopatakon tartottak? s melyben kilenczen kimondták, hogy mint egy ember, olyan erősen megállanak a haragjának már egyszer elfoglalt politikája mellett. Ő tehát egyáltalán nem haragszik, s ha ezen nyugalom fölött való osodálkozással ezért kérdésekkel ostromolják, ő viszont és olyan boldog kérdésekkel telet hogy

Van-e magyar alkotmány? s ha igen, vannak-e abban biztosítékok arra néve, hogy a képviselő feljött szabadon nyilatkozhasson a maga véleményét? Továbbá van-e felelős magyar kormány? s hajlandó-e az alkotmány ezen legsarkalatosabb elvét a maga sérthetlenségében fenntartani? és ha hajlandó képes-e ebből szándokot Háromszék országának, helyesebben a gróf Nemes János, br. Apór Gábor, br. Szentkereszty Béla, Künne József, Szotgori Nagy Károly, Ujvárosi József, Demokos Albert, Imreh Albert és Babarczy Ferenc haragjával szemben érvényesíteni?

Mert hát jogállamban soha sem az a cardo rei, a mint magát numismatikán nyomtatós classiciással kifejezi, hogy haragszik-e, a vármegye valamelyik hivatalnokára, vagy nem? hanem az, hogy követelt-e el a hivatalnok valami törvénysértést vagy pedig olyan mulasztást, mely a törvények és szolgálati utasítások értelmében megtörles alá vonandó? Ha ez az utóbbi eset nem forog fenn, és a némes hivatalos vármegye mégis haragszik, minél mélyebben nyargal bele ebbe a némes indulat-rohamba, annál kétségeltelenebb bizonyítékot szolgáltat a mellett, hogy egy vármegye közügyeinek vezetésére nem alkalmas és nem érdemes, mert elfoglalt, rámkoros s mint ilyen nélkülöz a leglényegesebb fölfejtélt annak, hogy sine ira et studio igazságot szolgáltatthasson.

H nem már más-odszor szólék hivatalos vármegyéről. Miféle csodabogáreg? Hát van talán nem hivatalos vármegye is? Van bizony legalább itt Háromszéken, és a kettő úgy viszonylik egymáshoz, mint a Beke Daniel zilahi híres lelkes predikációja szerint a nyáj és a juhász. De erről a későbbi fejleményekhez képest alkalmasszerűleg fogok tovább elmélkedni, a midőn lesz arról is, miképen vélekedik a kérdésben a „tisztességes sajtó”. Az Egyetértés és Budapesti hirlap mellett legyen szabad addig is a Fővárosi Lapok 204 és 208 ik számaira utalbom.

Balázs Sándor.

Budapest aug. 2.

A magyar irodalom egy érdemes alakja Balázs Sándor, tegnap délután sajátkezüleg vetett véget életének.

A hir az estéli órákban gyorsan elterjedt a fővárosban s különösen írói körökben általános megdöbbenést keltett. Mint író évek óta működött több-kevesebb sikerrel. Egyike volt az 50 es évek busul magyar íróinak, kik a haza sorsa fölötti bánatukban borban kerestek enyhülést.

A magyar írók közül különösen Beöthy László tett rá nagy hatást s Vas Gereben, Beöthy és ő egy külön irányt képviselnek irodalmunkban Balázs Sándor művein, melyeknek egyik jellemvonása a könyveken keresztül való mosolygás, megérezik az angol írók, de különösen Dickens hatása.

Balázs kiváló előszeretettel festette a városi életet a maga apró bajaival, apró örömeivel. Nyárspolgárok kicsinyes küldemiei, hibái, zsörtölődő agglagények, szemérmes házi leányok, szerelmes cselédek: ilyen elemekből vannak elbeszélései megalkotva. S ha ezeket a Kisfaludy- vagy Petőfi társaságnak ülésein felolvasta, mindig rendkívüli tetszést aratott. Balázs évek óta volt a két társaság legkedveltebb felolvasója. A Kisfaludy-társaságnak Balázs Sándor évek óta volt tagja, hasonlóképp tagja volt a Petőfi társaságnak. Az öngyilkosságról tudósítók ezeket jelenti:

Tegnap délután 5 órakor a kerepesi uti köztemetőben a 35 ik szakasz 4 ik sorának 40-ik sírján Balázs Sándor, a nemzeti színház könyvtárnoka, mérget ivott s csakhamar meghalt. Mellette egy kiüritett üveg találták, melyről konstatálták, hogy az 60 gramm ciankáliát tartalmazott, s az üveget Balázs fenéig ürítette.

A mentőtársaság kiküldöttjei csakhamar megjelentek a helyszínen, de minden mentési kísérletről, látván az eltorzult holttestet azonnal lemondtak. A méreggel telt üveg, mint a rajta levő papir mutatja az Oroszlán gyógyszerházból került.

Az öngyilkosságot Balázs Sándor kis leányának, Rózsának sírján követte el. A holttestnél egy levelet találtak, melyet fölé elvált nejehez, Bognár Vilmoshoz címzett s mely így hangzik: „Úolsó üzenet. Szívem még te érte dobog, gondolatom még veled foglalkozik, a vágy még hozzád száll, szerelmem még ostromolnál egészen a tied, de mikor e sorokat olvasni fogod —

Sanki sem sejtette, legjobb barátai sem gyanították távolról sem, mi megvége Balázs lelkeben. Ezek óta gyógyíthatatlan betegség kínozza s az keserítette el életét. Öngyilkosságának oka is gyógyíthatatlan betegség. Holttestét a Rókus-kórház halottas kamrájába szállították. Temetése a nemzeti színház költségén fog vége menni s előreláthatólag a fővárosi írói és színi világ teljes számmal fog a temetésen megjelenni. Életrajzi adatait a következőkben foglaljuk össze:

Balázs Sándor 1830. december 30-án született Kolozsvárt. Korán az írói pályára lépett s különböző beszélyeivel, rajzaival, de színműveivel is sikert aratott. 1860 ban egybekelt Bognár Vilma énekesnővel. A Petőfi-társaság alapítása körül különösen nagy érdeme van Balásznak. Ő ugyanis nyughatatlan szellemével oly társaságot akart alapítani, mely ne képezzen klikket, mely szabad tört nyisson az önálló tehetségeknek. Később már a Petőfi-társaság sem tetszett neki s meg akarta alakítani az Anróra-kört, mely azonban nem sikerült. Balázs Sándornak köszönte létét az Ország tükre című képes lap, melyet 1860-ban indított meg. A lap később Magyarországi és Nagyvilág címen folytatódott s egyike volt legjobb szépirodalmi lapjainknak.

Balázs szépirodalmi munkái közül megemlítjük az Égben ez. szindarabot, mely pályadíjat is nyert. A Strike ez. darabot Balázs Sándor Szigligetivel együtt írta. Több színművei közül említést érdemelnek A bódult, A pesti vízvezeték, A kis árnyas művigjátékok. A körösi lány című színművét a népszínház annak idején előadása elfogadta, — de Balázs tiltakozott ellene, mert nagy változtatásokat vitt végbe rajta. Általános elismerést aratott Balázs a Visszatört fecske ez. regényével, továbbá Tükör törmelék ez. rajzgyűjteményével. Évek óta szétszórva megjelent lemorcskéi, rajzai, tárczái a közönség elismerésével találkoztak.

Még egy sikertelen kísérlet emléke arad fenn Balázs életéből: Mohácsosn ugyan az utolsó képviselőválasztásokon fellépett — antiszemita jelöltnek. De megbukott e körülmény csüggedt lelkét még jobban keserítette.

Az unitáriusok iskoláiról.

Az unitárius vallásközönség kolozsvári főtanoda — tordai közép és elemi iskolái és székesfehérvári középiskolájának az idén évi értesítőjét vettük Kovács János igazgató tanár által szerkesztve.

A kolozsvári főtanodában a növendékek száma 374 volt a lefolyó évben, ezek közül a pap nevelő intézetben a gymnasiumra 267 s az elemi iskolákra 83 tanuló esik. Vallásszerint 218 unitárius, míg más vallásnak 156 an látogatott az intézetet.

Ösztöndíj címen az év folyamán 100000 forint osztatott ki, s naponkénti ebből a pott négy papnövendék s a ju almak éteke 350 forint 30 kraj.

A szegénysorsu székely tanulóknak a mulhatását elősegítették az egyes unitárius tanítványok adományai, kiknek egykegykeztben részesítették a ezek tanulóknak közt lévő tanulókat, részint pénz adományokat eszközöltek.

Ezekben kívül a „Zenki László” ösztöndíj, temetési díjakból és patronatumból kiosztatott az egyenruhás ifjak 92 forint 5 kraj. Legatiból az illető legatosnak volt 520 forint 30 kraj jövedelmük, kórházi cizmen több beteg tanulóknak engedtetett 58 forint 85 kraj. Iskolai tanítványok stb. cizmen 196 forint 5 kraj. Iskolai tanítványok és egyes hivatalnokoknak segélyként elengedetett 61 forint 40 kraj. papnövendékek és felsőbb osztályú tanulóknak a magán tanításért tanítványaik szűlőik készpénzben kaptak 4120 forintot. A járványok értéke, nem számítva a kiosztott 480 forint 85 kraj.

Ezen, itt felsorolt jötkönytársági juttatások lehetősé tettek nagy számú szegény sorsu tanulóknak a tanodában való elhelyezését.

Mint betanított az intézetben 224 működtek, a rendkívüli nem kötelezett tanítványok gyanánt az angol és francia nyelv, orgonázás, zene és gyorsírás tanított 55 tanulóknak.

A tanév ünnepélyes megnyitása augusztus 5-én volt a tanári kar, több egyházi tanácsos és az ifjuság teljes jelenlétében.

A tanévben az a változás történt, hogy az V. gymn. osztályba a mértan tanítás hozatott be; a III-ik osztályból a geometria minthogy a rajzoló geometriával kapcsolatosan tanítatik. A IV-ik osztályban pedig az egész számtan az általános arányoslatoson előadtott dr. Bartók István által. A francia nyelvet unitárius tanulóknak tanította Duret József agrár-m. t. A gyorsírászatot dr. Rudas György írás tanár. Fontos mozzanatot képez az év történetében Pelelle István és nagy 3000 frtos alapítványa, melyet június 21-én tettek.

Az egészségi állapot elég kedvező volt. Szembetegség uralkodott, de azért az előadások nem szüntek meg. Haláleset iskolában nem fordult elő. Az iskolai orvos a faágak és ládák helyett a lakosoktól fiókos vaságyak alkalmaztatott, a mely a tékezés a rendnek, a tisztaságnak és az egészségnak nagy előnyére szolgál. A belakók száma — jóllehet más vallású tanulóknak nem lakott az iskolában — annyira megnövekedett, hogy az igazgatóság kénytelen volt egy nagyobb tantermet is lakosoktól béreltetni. Az iskolának a kibővítési kérdésről tárgyalatott, de közébségi tanügyi akadályok miatt annak létesítése a jövő iskolai évre maradt.

Az első félévi vizsgálatok jan. 27-ol febr. 5-ig, a második félévié pedig január 12-től 26-ig tartattak meg. Az iskolai ünnepélyes bezárása június 25-én volt, mely alkalommal Kovács László felügyelő gondnok intézett beszédet az ifjusághoz. Az ünnepélyen nagyszámú közönség volt jelen.

A jövő évi beiratkozások szeptember 1. és 2. napjain eszközöltek.

A tordai középiskolában 97, a elemi iskolában pedig 60 volt a tanuló száma, a betanított kar hat tagból állott. Az iskola felügyelő gondnokát Szigeti Sándor polgármester és Veress Dénes alpolgármester gyakorolta.

Közvizsgálat kétszer tartottak az iskolában: az első félévben 1887 febr. 2-án napjain, midőn a felsőbb osztályokban a

1-gyen. Lesz szives megmondani, hogy miért?

— Nem, — válaszol a leány — nem, soha. Ha sorsát könnyebben tudja elviselni, ám tudja meg, hogy teljes szívemből szeretem, hogy öntől elszakadva egy boldog pillanatom sem lesz, de tudja meg azt is, hogy inkább meghalnék minthogy a neje legyek.

— Diána, nem mondja meg, hogy miért?

— Nem, azt nem teszem — volt a válasz. Az volt a szándékom, hogy ha lehet hittemsem ön önnel, hogy köznyűs vagyok ön iránt; de az ég előtt kérdezte, hogy szeretem-e, — és én nem tudtam hazudni. Igen, szeretem önt; de soha sem leszek az ön.

— És nem mondja meg, hogy miért?

— Nem. De vádja ellen védekezem. Ön azt mondja hogy szeretem, és én előismerem, hogy az igaz; ön azt mondja, hogy felbátorítottam — előismerem, hogy az is igaz; de azzal tisztázom magamat ön előtt, hogy van okom rá a miért visszautasítom, és okot csak én tudom magam, de ez oly kérlelhetetlen ok mint a halál.

— Diána, e határozata ellen nincs fel-lebbezés?

— Nincsen, volt a válasz.

— Diána, maga nem fog szenvedni? kérdé Sir Lisle.

— En? kiáltá Diána a fájdalomtól-lefogyott hangon. Oh ég, hogy tud ilyent kérdejni? En oly nagyon szenvedek, hogy azt kívánom —

Hirtelen elhallgatott.

— Mi haszna mondom én ezt neki? gondolá magában.

— Diána, nincs könyörtellesség enmaga iránt? kérdá Sir Lisle gyöngéden.

— Nincsen, sem magam — sem ön iránt, volt a válasz.

— Igazságos-e enmaga és ön irántam így bánni velem? kérdé Sir Lisle.

— Nem az — válaszolá Diána rettettenes őszinteséggel. — Igazságtalanság; de én így akarom.

— Szeretném tudni hogy miképen kérem úgy hogy megmentsem enmagától — mondá az ifju.

Diána azt válaszolá.

— Azt nem teheti. Ha az égből szállana le egy angyal az sem tudna megmenteni. En el vagyok határozva —

— Saját magát tönkre tenni — szölt közbe az ifju.

— Igen — ha úgy akarja — mondá a leány.

— Édesem, ha e szerelem nélkül kötött házasság mellett megmarad nem lehet másképp. Ön Diána, gondolkozzék! Saját vallomása szerint engem szeretve egy más férfival akar házasságra lépni. Bocssáson meg — de ennél aljasabb tett nem lehet. Ez igazságtalan és kegyetlen eljárás mindkettőnk iránt.

— Tudom — mondá Diána.

— És oh, Diána, maga ezt keservesen meg fogja bánni, égető könnyekkel fogja megbánni! Meg fogja érni azt a napot, midőn azt kálítja: „Bár meghaltam volna mielőtt e végezes lépést tettem! — Oh Diána, maga ki oly szép, oly ifju, és oly szeretett álljon meg mielőtt e lépést tenné! — Édesem, tudja-e hogy a szerelem nélküli házasságnak mi a vége? Gyűlölet és végzetlen szenvedés. — Szerelmem ha már meg kell lenni, ám küldjön el, de ne lépjen házasságra e férfival!

— Meg kell lenni — mondá a leány összehozott fogai között.

— Ez egészen magától függ — viszontá Sir Lisle.

— Tudom, és épen azért kell hogy a felesége legyek — válaszolá Diána.

— Gondolkozzék az előtte levő jövőről — még van idő meggondolni. En azt mondom hogy jobb, sokkal jobb volna ha meghalna, mint hogy ez emberrel lépjen házasságra.

— Tudom — válaszolá Diána a reménytelen kétségbeesés hangján.

En Sir Lisle ekkor tudta hogy hiába minden fáradsága, mert Diánát nem képes szándékától eltéríteni.

— Diána, mondá én a maga titkát gyanítani sem tudom; indokait nem értem; de abban bizonyos vagyok, hogy büszkeségre parancsolt. Arczán a büszkeség haragát látom a szerelemmel; tehát tudom hogy a szívében is harcolnak egymással. Az anygyalok bukását a büszkeség büne okozta. Oh, Diána, vigyázzon! A büszkeség meghozza büntetését, és a maga büntetése, ki oly vak és oly önféjű; rettenetes lesz. Az égbe jutását — könnyeken keresztül kell megnyernie.

Diána még mindig hallgatott.

— Törje meg büszkeségét mely életének a napfényt kizárja folytatá Sir Lisle, lágyítsa meg szívét, és öltöztesse azt alázatosságra. „Boldogok az együttűek.” A büszkeségen nincs áldás.

Elhallgatott, s kevés szünet után nyugodtabban folytatá:

— Lord Clanronald nem nagy ember, és nem jó ember; de attól az asszonytól kit feleségül vesz, becsületes bánásmódot érdemel. S magától nem nyer azt. Maga nem szer ti.

Diána türelmetlen modorlaltal intett a kezével.

— Sir Lisle, ne tovább; — hiában beszél.

— Látom, volt a szomorú válasz. — En remény nélkül beszélek. Sajnálom Lord Clanronaldot, és sajnálom magamat; — de Diána maga az, kit legjobban sajnállok. Egy nyomorult, sivár szerelem nélküli élet áll előtte, keserű bánással midőn márkés lesz. Ah, elvesztett szerelmem, sokkal jobb volna életének üdvösségében és ártatlanságában meghalni mostan, mint megadni magát abba a sorsba, mely reája vár ha szeretet nélkül megy férjhez!

— Ha ezerszerre rosszabb sors várna rá-m még akkor is elfogadnám, mondá Diána.

Sir Lisle bánattól lecsütt szívvel távozott.

XXXIX.

— Azt gondoltam Royal, hogy jobb lesz ha én mondom meg magának — mondá Diána olyan hangon mely elvesztette régi csengését.

— Másnak az ajkairól hallva bizonyosan nem hittem volna el, válaszolá Sir Royal. Tehát, folytatá mélyen elgondolkodva néve rá, Lord Clanronaldhoz megy férjhez?

— Igen, volt a bágyadt hangon adott válasz; már minden intézkedések meg vannak téve.

— Ő az esküvőket karácsonykor kívánta, hogy meg legyen; — de én rá bszéltem, hogy halasszuk Májusig.

— Májusig? ismétlé Sir Royal. — A közmondás azt tartja, hogy a Majusi házasságok szerencsétlenek.

(Folyt. köv.)

H I R D E T É S E K.

Sz. 8279—887.

671. (3—3)

Hirdetés

a városi Redoute haszonbérbe adásáról.

Koloszvár sz. kir. város tanácsa közhírré teszi, hogy a városi Redoute mellékhelyiségei **folyó évi augusztus 19-én reggeli 10 óráig déli 12 óráig** a városház nagy termében tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adtnak.

1) A földszinti rész, mely áll 16 szoba és bolt, konyha, kamara, istálló és a baloldalon levő kis pinczéből, kikiáltási ár 1086 frt 50 kr.

2) Az emeleti részből az étterem és cukrászati helyiséget a szokásos étel- és italárulási joggal és az épület jobb szárnyán levő nagy pinczével, kikiáltási ár 601 frt.

3) Az emeleten levő raktári helyiség kikiáltási ár 400 frt. A haszonbéri idő kezdődik 1887. évi október 1-én és tart 3 évig, azaz 1890. évi szeptember 30-ig.

Versenyezni lehet az egyes helyiségekre külön-külön, vagy pedig mind a háromra együttesen.

Árverezők a kikiáltási ár 10%-át kötelesek bánatpénzül letenni.

Írásbeli zárt ajánlatok az árverés napjáig a városi tanácshoz küldendők.

Az árverési feltételek és szerződési pontozatok megtekinthetők a városház 5-ik számú szobájában.

Koloszvár sz. kir. város tanácsának 1887. évi július 19-én tartott üléséből

polgármester helyett:

DEÁK PÁL,

főkapitány.

Sz. 456—887.

Kolosz megye főispánjától.

PÁLYÁZAT.

Kormányzatomra bízott Kolosz megye központi állatorvosi állomás lemondás folytán megüresedvén, ezen állás betöltésére pályázatot nyitok.

Felbívom midazokat, a kik ezen 300 frt évi fizetés, 100 frt uti átalánnyal egybekötött állást elnyerni óhajtanak, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 9. §. IV. pontjában körülírt minősítést igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat

folyó évi augusztus hó 20-ig

hozzám annál bizonyosabban adják be, mert a később érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Koloszvárt, 1887. július hó 29-én.

A báró főispán távollétében:

Gyarmathy Miklós s. k.

683. (3—3)

681. (3—3)

Sz. 882—887.

Hirdetmény.

Koloszvármegyébe kebelezett Egeres községében (vasuti és postaállomás) a nagyméltóságú m. kir. földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi ministerium által 13526—876. sz. alatt Vasárnapi napra engedélyezett hetivásárok

folyó évi augusztus hó 7-től kezdve

rendesen s minden körülmények között megtartatnak.

Miről a t. cz. gazdaközönség, barom, termény és másnemű kereskedők és iparosok, ugyazint a vásárló közönség azon hozzáadással értesítettnek, hogy a vásári rend megtartása iránt a szükséges intézkedések oly módon tettek meg, hogy a vásárt látogató közönség igényei teljesen kielégítve legyenek.

A vasuti közlekedés Koloszvár és Nagyvárad irányából és vissza a legelőnyösebb.

Egeres község vidékének nagysága, baromtenyésztése és gabona termelése a vásárok sikeres eredményére nagy reményt nyújt.

A vásároknak sem vám, sem helypénz nem szedetik.

Az első hetivásár **f. évi augusztus hó 7-én**, azután minden héten Vasárnapokon rendszeren meg fog tartatni.

Egeres, 1887. július hó 26-án.

A községi előljáróság.

NOVÁK VICTOR

ajánlja

lenolaj-kencze lakmáz-, festék- és szobapadló festékárúit

a legolcsóbb árak mellett.

Árjegyzékek bérmentve. 618. (10—x)

A kolozs-monostori gazdasági tanintézet sajt-terményeinek eladásával

ez időnyre egyedül

SOMLYAI LÁSZLÓ

van megbízva.

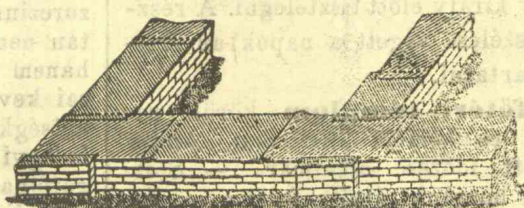
675. (4—6)

HAZAI IPAR.

POLLÁK SAMU

ASZFALT-ÖNTŐ.

Koloszvárt, Széchenyi-tér, Vivoda mellett.

ASZFALT ELSZIGETELŐ RÉTEG.

Hivatkozva helyben és vidéken teljesített számos munkálataira, elvállal jótállás mellett, kizárólag az előnyösen ismert **MAGYAR ASZFALT RÉSZVÉNYTÁRSASÁG** jel-s minőségű anyagából (igazolva BUDAPEST főváros n. t. tanácsának ezen hazai iparvállalat részére 49.602. sz. a. kiadott hivatalos bizonyítványával.

Nedves lakások szárazzá tételét, új épületeknél aszfalt elszigetelő réteg készítését (Isolirung), járda, terasse, folyosó, magtárak, istállók, konyhák stb. aszfalttal (v. m. tévesztendő össze más szurogatomokkal) való burkolását a legjutányosabb ártan. Készít többszörösen díjazott tűzmentes aszfalt tetőpép (Dachpappe) és facement befűdések; szolgál: gombairtó, vegyszeti szerek, kiváló gyártmányú Cement, Metlachi stb. lapokkal és elfogad rendeléseket a legkiválóbb gyártmányú vizálló mész és Portland-Cementre, valamint más építészeti anyagok és különlegességekre, melyekről költségvetés, árjegyzék, minták és egyéb felvilágosításokkal készséggel rendelkezésre áll.

A n. é. építető közönség eddigi szives bizalmát megköszönve, igyekezni fogok pártfogását továbbra is kiérdemelni.

628. (8—x)

Teljes tisztelettel

POLLÁK SAMU.

Nélkülözhetlen kellék ujonnan épült házaknál!

Legolcsóbb bevásárlási forrás!

Van szerencsém t. cz. vevőim szives tudomására hozni, hogy a belhid-uczában saját házamat (27 szám), a mai kor követelményeinek megfelelőleg úgy az emeleti mint a földszinti helyiségeit

BUTOR-RAKTÁRRÁ

alakítottam át,

Nagy raktárt tartok jó s száraz anyagból készült szalon, ebédlő és háló szobák berendezésére, továbbá egyes butorok, darabokra n. m. chiffonok, kredenczek, háló-, ebédlő-, szalon-, író-, varó-, öltöző asztalok, heverő divánok, közönséges és egész finom garnitúrák, minden színű butor szövetek és szőnyegek. Segglos, Afrique lószőr- és ruganyos matrácok, fali álló- és toailetta tükrök, aranyozott keretekbe fogalt olajnyomau képek, ablak carni-sok, nádfonatu szék, különb faj a székek stb. butorokból.

Elvállalok mindennemű

épület asztalos munkákat, termék, szobák és kerthelyiségek díszítését, valamint berendezését, ócska szobabutorok ujtását legelőnyösebb árakban.

Tisztelettel

KEREKES JÓZSEF.

624. (4—*)

Kizárólagosan hazai gyártmány!

A nagyérdemű gazdaközönség becses figyelmébe!

Nagyobb előnyös vásárlások következtében azon kellemes helyzetbe jutottam, miszerint — addig míg készletem tart — egyes gazdasági gépeket

GYÁRI ÁRON ALÓL is árusítom, ugymint:

cséplőgépek

goz-, ló- és kézi erőre;

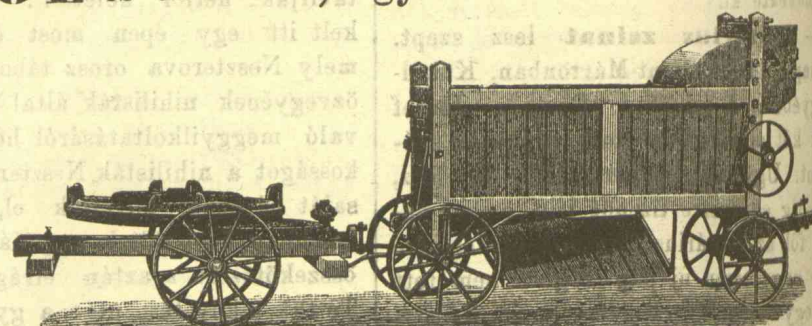
szelelő-rosták, sorvetőgépek, tricurók

stb. felhűnően leszállított árakon.

Tiger szénagyűjtőket, legujabb szerkezet, ára csak 80 frt.

Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

TAUFFER FERENCZ UTÓDA gépraktárában, Koloszvárt, belközép-utca 6. sz.

Gabona-zsákok a legolcsóbb árak mellett. Továbbá vízhatlan ponyvák minden nagyságban.

